

عنوان مقاله:

درآمدی بر توسعه پایدار زیست فناوری

محل انتشار:

هفتمین همایش بیوتکنولوژی جمهوری اسلامی ایران (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

نجف الهیاری فرد - عضو هیئت علمی پژوهشگاه ملی مهندسی ژنتیک و زیست فناوری

خلاصه مقاله:

بی گمان رمز اصلی پایایی و پایداری توسعه در همزیستی مسالمت آمیز میان انسان و طبیعت است. این دستاورد رهیافتی است که بشر در طول تاریخ به آن نائل شده است. توسعه پایدار ساحت نوینی است که هم بر رونق اقتصاد و تجارت و صنعت و بالتبع توسعه فناوری تاکید می ورزد، هم از محیط زیست و همزیستی با طبیعت حمایت می کند، هم حقوق برابر انسانها را به رسمیت می شمرد و هم عدالت نسلی را ضروری می داند. پایداری در عصر جدید تبدیل به معیاری اساسی و به عنوان گفتمانی جدید در ادبیات توسعه مطرح شده است. امروزه دانشمندان و پژوهشگران زیست فناوری بخوبی دریافته اند که در فرآیند و غایت توسعه زیست فناوری ناگزیر از برنامه ریزیهای هستند که منجر به توسعه پایدار زیست فناوری شود. اینکه مولفه های پایداری در زیست فناوری چیست؟ سئوالی است که این مقاله در پی یافتن پاسخی برای آن است. در این مقاله تلاش شده است با توجه به دیدگاهها و نظریات توسعه پایدار، مؤلفه های زیست فناوری پایدار مطرح و ارائه شود. با توجه به دیدگاههای مطروحه می توان گفت در توسعه پایدار زیست فناوری مؤلفه های ذیل باید مدنظر قرار گیرد: 1 درون زایی، 2 سازگاری با محیط زیست، 3 ایمنی، 4 اتکا بر اصول بنیادین اخلاقی، 5- انسان محوری، 6 - آموزش و فرهنگ، 7- مشارکت همگانی. این مقاله بعنوان طرح بحث و دیدگاه به محضر اندیشمندان و محققان زیست فناوری ارائه می شود تا با تفکری عمیق به اینمبحث مهم بیندیشند و از هم اکنون تمهیدات، بسترها و الزامات لازم را در سطوح مختلف سیاستگذاری، برنامه ریزی و اجرا در نظر و عمل بیاورند.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، زیست فناوری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/376442>

